

УДК 336.22

В.В. Шалімов, доц., канд. екон. наук, С.О. Магопець, доц., канд. техн. наук
Кіровоградський національний технічний університет

Збір за місце для паркування транспортних засобів в системі місцевих податків і зборів України

Розглянуто особливості встановлення місцевих податків і зборів, враховуючи вимоги Податкового кодексу України. Висвітлені основні процедури нарахування та сплати такого місцевого збору, як збір за місце для паркування транспортних засобів. Проаналізовано вплив збору за місце для паркування транспортних засобів на формування доходу бюджету міста Кіровограду. Визначені ризики його застосування та умови підвищення ефективності з точки зору оптимізації діяльності паркувальників та наповнення місцевих бюджетів.

місцеві бюджети, доходи місцевих бюджетів, місцеві податків і збори, збір за місце для паркування транспортних засобів, податкові ризики

В.В. Шалимов, доц., канд. экон. наук, С.А. Магопець, доц., канд. техн. наук
Кировоградский национальный технический университет
Сбор за место для парковки транспортных средств в системе местных налоговых и сборов Украины

Рассмотрены особенности установления местных налогов и сборов, учитывая требования Налогового кодекса Украины. Освещены основные процедуры начисления и уплаты такого местного налога как сбор за места для парковки транспортных средств. Проанализировано влияние сбора за места для парковки транспортных средств на формирование дохода бюджета города Кировограда. Определены риски его применения и условия повышения эффективности с точки зрения оптимизации деятельности парковщиков и наполнения местных бюджетов.

местные бюджеты, доходы местных налогов, местные налоги и сборы, сбор за место для парковки транспортных средств, налоговые риски

Постановка проблеми. Суб'єкти господарювання та фізичні особи беруть участь у формуванні фінансових ресурсів місцевих органів влади сплачуючи місцеві податки і збори. Існування місцевих податків і зборів відповідає, в першу чергу, інтересам територіальних громад, від імені яких діють органи місцевого самоврядування, оскільки такі платежі є виключно їх фінансовою базою, що має важливе значення для розвитку місцевої інфраструктури, яка забезпечує реалізацію соціальної та економічної політики. Виходячи з цього, метою запровадження місцевих податків і зборів є забезпечення місцевих органів влади коштами, необхідними для здійснення їх завдань і функцій, що перебувають у їх самостійному розпорядженні і концентруються у відповідних бюджетах.

Місцеві податки і збори є невід'ємною частиною податкової системи держави, тому особливу увагу при здійсненні податкової реформи приділяють правовому регулюванню саме місцевого оподаткування, яке має певну специфіку, оскільки здійснюється на двох рівнях: загальнодержавному і місцевому. З одного боку, держава визначає вичерпний перелік таких обов'язкових платежів, коло платників, об'єкти оподаткування, граничні розміри ставок, тобто встановлює основи їх справляння, надаючи повноваження органам місцевого самоврядування на введення таких податків

і зборів на відповідній території. З іншого боку, місцеві органи влади, реалізуючи надані державою повноваження, встановлюють і детально регламентують механізм справляння окремо кожного з податків і зборів, а також вводять їх в дію.

Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій. Незважаючи на свою безумовну актуальність, проблеми планування та адміністрування податкових надходжень до місцевих бюджетів залишаються недостатньо вивченими як в теоретичному, так і в практичному аспектах. Цим питанням в межах дослідження загальної системи бюджетного та податкового менеджменту, проблем формування місцевих бюджетів та місцевих фінансів приділяли уваги різні вчені, зокрема, ці питання висвітлені в роботах Ісамшиної Г., Калінеску Т., Кравченко В., Онищенко В., Опаріна В., Петленко Ю., Рожко О., Сафонової Л., Скворцова М., Тимченко О., Федосова В. та інших. Особливо слід відмітити праці Кириленко О.П. [5; 6] з питань місцевих бюджетів, в яких детально розглядаються проблеми становлення та реформування місцевих податків і зборів. Разом з тим, питання пошуку оптимальних меж дії місцевих податків і зборів залишаються відкритим, тому актуальним є аналіз конкретної податкової системи з метою виявлення її позитивних та негативних наслідків.

Постановка завдання. Метою даного дослідження є визначення ефективності застосування такого місцевого податку, як збір за паркування транспортних засобів України, виділення основних недоліків сучасної системи місцевого оподаткування України та аналіз основних напрямків її удосконалення як одного з основних факторів збільшення доходної частини місцевих бюджетів.

Виклад основного матеріалу. Основні особливості місцевих податків і зборів полягають в тому, що при відносній простоті нарахування та сплати (у порівнянні з більшістю загальнодержавних податків і зборів) вимоги щодо їх справляння встановлюються рішеннями місцевих рад. Згідно з п. 10.4 ст. 10 р. I Податкового кодексу України (далі – ПКУ) місцеві ради в межах повноважень, визначених цим Кодексом, вирішують питання відповідно до його вимог щодо встановлення місцевих податків і зборів. Згідно з підпунктом 12.3.2. пункту 12.3. статті 12 ПКУ при прийнятті рішення про встановлення збору обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платники збору, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ, з дотриманням критеріїв, встановлених статтею 268 розділу XII ПКУ. Під час встановлення зборів можуть передбачатися податкові пільги та порядок їх застосування (пункт 7.2. статті 7 ПКУ), але не дозволяється сільським, селищним, міським радам встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільнити їх від сплати таких податків та зборів (підпункт 12.3.7. пункту 12.3. статті 12 ПКУ). Згідно із пп. 12.3.3 п. 12.3 ст. 12 р. I ПКУ копія прийнятого рішення про встановлення місцевих податків чи зборів надсилається у десятиденний строк з дня оприлюднення до органу державної податкової служби, в якому перебувають на обліку платники відповідних місцевих податків та зборів.

На території м. Кіровограда рішенням Кіровоградської міської ради [12] з 2011 року були встановлені наступні місцеві податки і збори: єдиний податок, збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності, збір за місця для паркування транспортних засобів, туристичний збір. Згодом до їх переліку було добавлено податок на нерухоме майно.

Збір за місце для паркування транспортних засобів прийшов на заміну такому місцевому збору, як збір за парковку автотранспорту, який регламентувався Декретом Кабінету Міністрів України «Про місцеві податки і збори» [1]. Платниками збору за парковку автотранспорту були юридичні особи та громадяни, які паркують автомобілі в спеціально обладнаних або відведеніх для цього місцях. Ставка збору за парковку автотранспорту встановлювалася з розрахунку за одну годину парковки, її граничний розмір не повинен був перевищувати 3-х відсотків неоподатковуваного мінімуму доходів громадян в спеціально обладнаних місцях і 1-го відсотка - у відведеніх місцях. Збір за парковку автотранспорту сплачувався водіями на місці парковки.

Суттєва особливість збору за місце для паркування транспортних засобів, встановленого Податковим кодексом України, полягає в тому, що платниками цього податку стали юридичні та фізичні особи, які згідно з рішенням органу місцевого самоврядування мають право надавати спеціально відведені місця для паркування транспортних засобів у тимчасове користування іншим особам. Така зміна кола платників повинна була сприяти вдосконаленню порядку адміністрування цього податку у порівнянні із попереднім збором, забезпечувати збільшення надходжень до місцевих бюджетів, а також дозволити органам місцевого самоврядування впорядковувати розміщення місць паркування.

Основними нормативними документами, які регламентують порядок застосування збору за місця для паркування транспортних засобів, є:

- Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року №2755-VII (із змінами та доповненнями) [8];
- Наказ Міністерства доходів і зборів України від 30 грудня 2013 року №886 «Про затвердження форм податкових декларацій збору за місця для паркування транспортних засобів та туристичного збору» [7];
- Правила паркування транспортних засобів, затверджені постановою КМУ від 3 грудня 2009 року №1342 [11];
- Правила зберігання транспортних засобів на автостоянках, затверджені постановою КМУ від 22 січня 1996 року №115 [10];
- Порядок формування тарифів на послуги з утримання майданчиків для платного паркування транспортних засобів, затверджений постановою КМУ № 258 від 2 березня 2010 року [9];
- Закон України 21 березня 1991 року № 875-XII «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» (із змінами та доповненнями) [4];
- Закони України про державний бюджет України на відповідний рік (в частині встановлення розміру мінімальної заробітної плати на 1 січня кожного року);
- Рішення міських, селищних та сільських рад щодо встановлення на відповідній території місцевих податків і зборів.

Враховуючи умови встановлення, нарахування та сплати збору за місця для паркування транспортних засобів основні етапи та процедури його розрахунку представлени в табл. 1.

Відповідно до п. 266.1 ст. 266 р. XII ПКУ платниками збору за місця для паркування транспортних засобів є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи - підприємці, які згідно з рішенням сільської, селищної або міської ради організовують та провадять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведеніх автостоянках.

Таблиця 1 – Основні етапи та процедури розрахунку збору за місця для паркування транспортних засобів

Основні етапи	Процедури
Визначення необхідності включення суб'єкта підприємницької діяльності до складу платників збору	<ul style="list-style-type: none"> - визначення наявності в рішенні сільської, селищної та міської ради переліку спеціальних земельних ділянок, відведеніх для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, в якому зазначаються їх місцезнаходження, загальна площа, технічне облаштування, кількість місця для паркування транспортних засобів; - визначення можливості та процедур включення до переліку осіб, які уповноважені організовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів; - визначення можливості реєстрації підрозділу без статусу юридичної особи, що провадить діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на земельній ділянці не за місцем реєстрації суб'єкта підприємницької діяльності, платником збору в органі державної податкової служби за місцезнаходженням земельної ділянки
Розрахунок об'єкта та бази оподаткування збором	<ul style="list-style-type: none"> - оцінка величини площи паркувальної зони, а також площин комунальних гаражів, стоянок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету, закріпленої за відповідним суб'єктом підприємницької діяльності; - встановлення наявності в складі площин земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених ст. 30 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» [4], і яка не повинна включатися до складу об'єкту та бази оподаткування збором
Визначення ставки збору	<ul style="list-style-type: none"> - визначення ставки збору, встановленої органами місцевого самоврядування; - визначення розміру мінімальної заробітної плати для розрахунку збору, який повинен бути установленний законом на 1 січня податкового (звітного) року
Розрахунок суми збору	<ul style="list-style-type: none"> - розрахунок суми збору за податковий квартал.

Джерело: складено авторами на основі вимог Податкового Кодексу України [8]

Перелік спеціальних земельних ділянок, відведеніх для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, в якому зазначаються їх місцезнаходження, загальна площа, технічне облаштування, кількість місця для паркування транспортних засобів, затверджується рішенням сільської, селищної або міської ради про встановлення збору. Таке рішення разом з переліком осіб, які уповноважені організовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів, надається виконавчим органом сільської, селищної, міської ради органу державної податкової служби в порядку, встановленому р. I ПКУ.

Відповідно до пп. 266.2.1 п. 266.2 ст. 266 р. XII ПКУ об'єктом оподаткування збору за місця для паркування транспортних засобів є земельна ділянка, яка згідно з рішенням сільської, селищної або міської ради спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування,

трутуарах або інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету, за винятком площі земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених ст. 30 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» [4]. Згідно із даною статтею органи місцевого самоврядування забезпечують виділення земельних ділянок інвалідам із захворюваннями опорно-рухового апарату під будівництво гаражів для автомобілів з ручним керуванням поблизу місця їх проживання.

Відповідно до пп. 266.2.2 п. 266.2 р. XII ПКУ базою оподаткування збору за місця для паркування транспортних засобів є площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних гаражів, стоянок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.

Відповідно до ст. 266 р. XII ПКУ ставки збору встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 квадратний метр площи земельної ділянки, відведеній для організації та провадження такої діяльності, у розмірі від 0,03 до 0,15 відсотка мінімальної заробітної плати, установленої законом на 1 січня податкового (звітного) року. При визначенні ставки збору сільські, селищні та міські ради враховують місцевознаходження спеціально відведені місця для паркування транспортних засобів, площу спеціально відведеного місця, кількість місць для паркування транспортних засобів, спосіб поставлення транспортних засобів на стоянку, режим роботи та їх заповнюваність. Ставка збору та порядок сплати збору до бюджету встановлюються відповідно сільською, селищною або міською радою. Відповідно до ст. 10 Закону України «Про оплату праці» [3] розмір мінімальної заробітної плати встановлюється Верховною Радою України за поданням Кабінету Міністрів України не рідше одного разу на рік у законі про Державний бюджет України та переглядається залежно від зміни розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Порядок обчислення та строки сплати збору за місця для паркування транспортних засобів визначені п. 266.5 ст. 266 р. XII ПКУ. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу, а сума збору за місця для паркування транспортних засобів, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується у строки, визначені для квартального звітного (податкового) періоду.

У вищезгаданому рішенні Кіровоградської міської ради передбачені типові процедури розрахунку збору, ставка збору встановлена на рівні 0,03 мінімальної заробітної плати, виділено 10 паркувальних зон загальної площи 2197,5 кв. м.

Від того, наскільки правильно прораховуються всі ризики і податкові наслідки господарських операцій, залежить успішність діяльності і підприємства, і відповідної місцевої громади. Типовими ризиками, які можуть виникати при нарахуванні та сплаті збору за місця для паркування транспортних засобів, є:

- несплата збору за місця для паркування внаслідок неознайомлення з рішеннями місцевих органів самоврядування;
- відсутність правильного підрахунку кількості днів провадження діяльності з паркування в кожному місяці;
- відсутність реєстрації підрозділу без статусу юридичної особи, що провадить діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на земельній ділянці не за місцем реєстрації суб'єкта підприємницької діяльності, платником збору в органі державної податкової служби за місцевознаходженням земельної ділянки;
- використання неправильного розміру мінімальної заробітної плати для розрахунку суми збору;

– заниження величини площині паркувальної зони, в тому числі за рахунок необґрутованого її віднесення до категорії земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, і не оподатковується збором.

Оцінюючи розвиток сучасної вітчизняної інфраструктури можна стверджувати, що основними характеристиками середовища паркування є такі:

- відсутність майданчиків та місць для паркування за межами вулиць;
- відсутність дорожньої ієрархії та спеціально призначених маршрутів транспорту;
- відсутність широких тротуарів для пішоходів, особливо у місцях проходження інтенсивних транспортних потоків;
- відсутність позначень границь землекористування;
- відсутність пріоритетності руху громадського транспорту;
- нечітке законодавство, що визначає порушення правил паркування;
- нечіткі політика та стратегія паркування;
- хаотичний, некоординований та неефективний збір плати за паркування;
- низька пріоритетність управління паркуванням та примусових заходів до порушників.

Правила паркування транспортних засобів, введені в дію в 2009 році [11], зазнали критики як такі, що порушують громадські свободи, а основні суперечки розгорнулися навколо повноважень компетентних органів на здійснення евакуації та утримування автомобілів на штраф-майданчиках. Правила не містять жодних положень про стягнення штрафів, штрафні талони або несплату плати за паркування. Правила паркування надають право операторам у разі повної або часткової несплати збору за паркування та вартості послуг з утримання майданчиків для платного паркування перешкоджати виїзду транспортного засобу з майданчика шляхом застосування спеціальних пристрій-шлагбаумів або технічних засобів для перешкоджання виїзду (блокувати колеса автомобілів), проте це стосується позавуличних гаражів та стоянок, обладнаних шлагбаумами/автоматичними в'їзними та виїзними терміналами. В Правилах паркування транспортних засобів нічого не йдеється про перевищення часу паркування.

Головним чином, зазначені Правила паркування транспортних засобів стосуються користування надземними автостоянками, які знаходяться за межами вулиць, та описують процедури, що є більш придатними для позавуличного паркування. Ці процедури є складними або надто дорогими для вирішення проблем вуличного паркування. Будь-які вимоги щодо використання паркувальних майданчиків для будівництва або тимчасового зберігання регулюються неформальними домовленостями між власниками майна та ДАІ і не регулюються законодавством. Подібним чином, використання шлагбаумів на тротуарах та дорогах для пропуску клієнтів, як, наприклад, на прилеглих територіях до банків або ресторанів регулюється не Постановою, а неофіційними домовленостями, які не мають юридичної сили.

Порядок формування тарифів на послуги з утримання майданчиків для платного паркування транспортних засобів [9] надає формулу для оцінки витрат на організацію місця для паркування в розрахунку на одну годину, виходячи з місцевих умов та граничного розміру в 1 гривню, згідно з рекомендаціями, наданими в Правилах паркування транспортних засобів [11]. Операційний прибуток закладається на рівні 12%.

Розглянемо, яким чином збір за місця для паркування автотранспорту впливає на обсяг доходної частини місцевих бюджетів на прикладі міста Кіровограда (табл. 2).

Таблиця 2 – Обсяги та структура планових доходів міського бюджету м. Кіровограда на 2014 рік

Найменування доходів згідно із бюджетною класифікацією	Разом доходи загального та спеціального фонду, грн.	Питома вага в загальному обсязі доходів	Питома вага в загальному обсязі податкових надходжень
Податкові надходження	431 603 700,00	44,69%	*
Місцеві податки і збори	47 957 700,00	4,97%	11,11%
<i>Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки</i>	55 000,00	0,01%	0,01%
<i>Збір за місяця для паркування транспортних засобів, в тому числі:</i>	180 000,00	0,02%	0,04%
сплачений юридичними особами	100 000,00	0,01%	0,02%
сплачений фізичними особами	80 000,00	0,01%	0,02%
<i>Туристичний збір</i>	31 200,00	0,003%	0,01%
<i>Збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності</i>	5 885 600,00	0,61%	1,36%
<i>Єдиний податок</i>	41 805 900,00	4,33%	9,69%
Неподаткові надходження	40 590 991,00	4,20%	*
Доходи від операцій з капіталом	4 400 000,00	0,46%	*
Офіційні трансферти	489 026 600,00	50,64%	*
Всього доходів	965 691 291,00	100,00%	*

Джерело: складено авторами з використанням матеріалів Кіровоградської міської ради [2]

Формування дохідної частини місцевих бюджетів здійснюється в основному за рахунок загальнодержавних податків і бюджетних трансфертів (дотацій і субсидій). Місцеві податки і збори як власне джерело бюджетів місцевого самоврядування складають мізерну суму в загальній сумі податкових надходжень до бюджету м. Кіровограда, питома вага їх надходжень за 2014 рік склала всього 11,11% від загальної суми податкових надходжень. В складі загального обсягу доходів м. Кіровограда їх питома вага не перевищує 5%. Запланований обсяг збору за місяця для паркування транспортних засобів становить 180 тис. грн. при планових податкових надходженнях 431604 тис. грн. та планових надходженнях від місцевих податків і зборів в сумі 47958 тис. грн. Отже, частка збору в загальній сумі податкових надходжень становить 0,02%, в загальній сумі місцевих податків і зборів - 0,38%.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Проведений аналіз впливу місцевого оподаткування, в цілому, та збору за місяця для паркування транспортних засобів, зокрема, на формування доходної частини бюджету міста Кіровограда дозволяє зробити наступні висновки:

- значну питому вагу в структурі доходів місцевого бюджету мають офіційні трансферти, що підкреслює значну централізацію розподілу бюджетних фінансових ресурсів, пряму залежність від Державного бюджету України та низьку фінансову самостійність місцевих бюджетів;

- питома вага місцевих податків і зборів в структурі доходів місцевих бюджетів залишається дуже низькою, що спричиняє значну фінансову залежність місцевих бюджетів від загальнодержавних джерел фінансування.

Серед основних проблем, що зашкоджують зміцненню фінансової основи місцевих бюджетів, в тому числі і при використанні збору за місця для паркування транспортних засобів, можна виділити: колізії у формуванні суб'єктного складу платників податків і зборів, відсутність чітко сформованої бази і об'єкта оподаткування. Разом з тим, на наш погляд, в значній мірі неефективність системи місцевого оподаткування на Україні в цілому і збору за місця для паркування транспортних засобів зокрема спричинена недосконалотою системою адміністрування цих податків. Саме внаслідок цієї проблеми, навіть, при закріпленні достатнього кола платників податків і раціональної ставки податку, місцеві бюджети недоотримують значні кошти. Визначаючи напрямки підвищення ефективності системи місцевого оподаткування, слід враховувати, в першу чергу, шляхи забезпечення їх повного та своєчасного надходження, практична реалізація яких дозволяє більш раціонально визначатися з критеріями визначення складу місцевих податків і зборів.

Отже, пошук шляхів збільшення обсягу місцевих податків і зборів повинен йти не лише в напрямку простого збільшення кола платників податків та розширення бази оподаткування, а в напрямку вибору таких податків і встановлення таких платників, які б забезпечували невеликі адміністративні витрати та ефективний податковий контроль при достатньому обсязі надходження, що надасть можливість створити надійне джерело доходної частини місцевих бюджетів.

Список літератури

1. Декрет Кабінету Міністрів України «Про місцеві податки і збори» №56-93 від 20 травня 1993 року (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/56-93>
2. Доходи міського бюджету на 2014 рік (додаток 1 до рішення Кіровоградської міської ради від 29 січня 2014 року № 2748) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kr-rada.gov.ua/bydjett-mista-2014.html>
3. Закон України «Про оплату праці» від 24 березня 1995 року №108/95-ВР (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/108/95-vr>
4. Закон України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» від 21 березня 1991 року № 875-ХII (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/875-12>
5. Кириленко О.П. Місцеві бюджети України (історія, теорія, практика) / О.П. Кириленко. – К.: НІОС, 2000. – 384 с.
6. Місцеві фінанси : Підручник / За ред. О.П. Кириленко. – К. : Знання. 2006. – 677 с.
7. Наказ Міністерства доходів і зборів України від 30 грудня 2013 року №886 «Про затвердження форм податкових декларацій збору за місця для паркування транспортних засобів та туристичного збору» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0141-14/print1362385717028101>
8. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року №2755-VII (зі змінами та доповненнями). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
9. Порядок формування тарифів на послуги з утримання майданчиків для платного паркування транспортних засобів, затверджений постановою КМУ № 258 від 2 березня 2010 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/258-2010-p>
10. Правила зберігання транспортних засобів на автостоянках, затверджені постановою КМУ від 22 січня 1996 року №115. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/115-96-p>
11. Правила паркування транспортних засобів, затверджені постановою КМУ від 3 грудня 2009 року №1342 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1342-2009-p>
12. Рішення Кіровоградської міської ради третьої сесії шостого скликання від 27 січня 2011 року № 117 «Про встановлення місцевих податків і зборів» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kr-rada.gov.ua/miscevi-podaatki-i-zbori.html>

Volodymyr Shalimov, Sergey Magopets

Kirovohrad National Technical University, Kirovohrad, Ukraine

The Duty for a Parking of Vehicles in the System of Local Taxes and Duties of Ukraine

The purpose of this study is to determine the efficacy of such local taxes as a duty for the parking of vehicles Ukraine, the distinguishing of the main drawbacks of the modern system of local taxation of Ukraine and analysis of the main ways of its improvement as one of the main factors of increasing the local budget revenues.

The peculiarities of the establishment of local taxes and duties, taken into account the requirements of the Tax Code of Ukraine have been considered. The main procedures of calculation and payment of such local duty as a duty for parking of vehicles have been elucidated. The influence of the duty for parking of vehicles on the formation of the local budget of the city of Kirovohrad has been analyzed.

The risks of the application of duty for the parking of vehicles and the ways of raising the efficiency from the point of view of effectiveness of the activities of subject of the parking and filling of local budgets have been determined.

local budgets, local budget revenues, local taxes and duties, the duty for a parking of vehicles, tax risks

Одержано 7.11.14